

2) Έχει το άρθρο 1 της οδηγίας 2008/52/EK την έννοια ότι επιβάλλει την ύπαρξη κριτηρίων τοπικής αρμοδιότητας των οργάνων διαμεσολάβησης που να αποβλέπουν στη διευκόλυνση της εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών και στην προαγωγή του φιλικού διακανονισμού τους;

3) Έχουν το άρθρο 1 της οδηγίας 2008/52/EK, σχετικά με την ισόρροπη σχέση μεταξύ της διαμεσολάβησης και των δικαστικών διαδικασιών, το άρθρο 3, στοιχείο α', και η δέκατη και η δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2008/52/EK, που ανάγουν σε απόλυτα κεντρικό στοιχείο τη βούληση των μερών κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας της διαμεσολάβησης και κατά τη λήψη της απόφασης για την περάτωσή της, την έννοια ότι, όταν δεν επιτυγχάνεται αυθόρμητα φιλικός διακανονισμός, ο διαμεσολαβητής μπορεί να διατυπώσει συμβιβαστική πρόταση, εκτός αν τα μέρη του ζητήσουν από κοινού να μην το πράξει (διότι θεωρούν ότι οφείλουν να θέσουν τέρμα στη διαδικασία διαμεσολάβησης);

(¹) EE L 136, σ. 3.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-468/11)

(2011/C 340/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και S. Pardo Quintillán)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι,

— επιβάλλοντας την υποχρέωση στις επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσία ή δίκτυο βάσει γενικής αδειας σε καταβολή τέλους για την χρηματοδότηση της *Corporación de Radio y Televisión Española*, καθιερώνοντας σχετικές σειρά προϋποθέσεων και εξαιρέσεων καθώς και ορισμένους μηχανισμούς μεταφοράς των πλεοναζόντων εσόδων, και

— παραλείποντας να γνωστοποιήσει δεόντως την πρόθεσή του να προβεί σε τροποποιήσεις σε σχέση με το σύστημα γενικών αδειών ή να χορηγήσει στα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών και των καταναλωτών, επαρκές χρονικό διάστημα για να μπορέσουν να διατυπώσουν τις απόψεις τους επί των προτεινόμενων τροποποιήσεων,

το Βασιλείο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 12 και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/20/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων

και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (άδεια για την αδειοδότηση)

— να καταδικάσει το Βασιλείο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

— Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 5 του νόμου για την RTVE δεν συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 12 της οδηγίας για την αδειοδότηση. Κατά το άρθρο 5 του νόμου για την RTVE, οι ισπανικές αρχές καθιέρωσαν μία εισφορά (την οποία αποκαλούν «ενίσχυση») η οποία βαρύνει το ακαθάριστο εισόδημα των φορέων εκμεταλλεύσεως ηλεκτρονικών επικοινωνιών ορισμένης γεωγραφικής περιοχής, παραβιάζοντας τις αρχές και προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 12 της οδηγίας για την αδειοδότηση.

— Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή εκτιμά ότι παραλείποντας να γνωστοποιήσει δεόντως την πρόθεσή του να προβεί σε τροποποιήσεις σχετικά με το καθεστώς γενικών αδειών ή να χορηγήσει στα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών και των καταναλωτών, επαρκές χρονικό διάστημα για να μπορέσουν να διατυπώσουν τις απόψεις τους επί των προτεινόμενων τροποποιήσεων, το Βασιλείο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 1, της οδηγίας για την αδειοδότηση.

(¹) EE L 108, σ. 21

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Vestre Landsret* (Δανία) στις 19 Σεπτεμβρίου 2011 — *HK Danmark som mandatar for Glennie Kristensen κατά Experian A/S*

(Υπόθεση C-476/11)

(2011/C 340/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: *HK Danmark som mandatar for Glennie Kristensen*

Εναγόμενη: *Experian A/S*

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει η εξαίρεση την οποία προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78/EK (¹) σχετικά με τον καθορισμό ορίων ηλικίας για την αποδοχή σε επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να εξαιρούν εν γένει τα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως από την απαγόρευση άμεσων ή έμμεσων διακρίσεων λόγω ηλικίας κατά το άρθρο 2 της οδηγίας, εφόσον δεν εισάγεται διάκριση λόγω φύλου;